

Sygn. akt V KK 266/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Roman Sądej

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga,
w sprawie P. B.

skazanego z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 60 § 3 i 6 pkt 2 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 26 października 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 14 marca 2016 r., sygn. akt XVI K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P., po rozpoznaniu dołączonego do aktu oskarżenia wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, wyrokiem z 14 marca 2016 r., uznał P. B. za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw, wymierzył mu kary jednostkowe za występki oraz

karę jednostkową za zbrodnię z art. 280 § 2 k.k., orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 9 lat próby (art. 343 § 1 i 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.), oraz zasądził od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody (art. 46 § 1 k.k.). Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 24 marca 2016 r.

Kasację od wskazanego wyroku w całości na niekorzyść skazanego złożył w dniu 2 września 2016 r. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r., polegające na uwzględnieniu dołączonego do aktu oskarżenia wadliwie sformułowanego wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar i środka kompensacyjnego, w tym za czyn z art. 280 § 2 k.k. stanowiący zbrodnię, podczas gdy procedowanie w tym trybie było dopuszczalne tylko w stosunku do występków. W konsekwencji skarżący wniósł o wydanie orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym.

Cała argumentacja przedstawiona w kasacji w sposób wszechstronny, wyczerpujący i przekonywający zasługiwała na aprobatę. Postąpieniem zbyt dużym, a więc i w jakimś sensie nieracjonalnym, byłoby jej powtarzanie. Wystarczy jedynie stwierdzić: przepis art. 335 § 2 k.p.k. – w brzmieniu obowiązującym zarówno przed, jak i po 1 lipca 2015 r. – w sposób wyraźny zabraniał i zabrania dołączania do aktu oskarżenia wniosku o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego w sytuacji, gdy oskarżonemu zarzuca się popełnienie zbrodni w rozumieniu art. 7 § 2 k.k.

Jakkolwiek prokuratorski wniosek o załatwienie sprawy w komentowanym trybie konsensualnym dotyczył w większości występków i tylko jednej zbrodni, to jednak przy uzgadnianiu rozmiaru kary łącznej pozbawienia wolności i okresu jej warunkowego zawieszenia wykonania niewątpliwie brano pod uwagę okoliczności dotyczące wszystkich pojedynczych skazań. Stąd też zasadnie autor kasacji domagał się uchylenia w całości zaskarżonego wyroku.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku (art. 537 § 2 k.p.k.).

R. G.